

основни грѣшки. Този голѣмецъ казва на Христа: „Всичко това съмъ спазилъ отъ младина, какво още да сторя?“ Христосъ му отговорилъ: „Още едно ти не достига. Иди, продай всичкото си имане, и го раздай на сиромаситѣ“. То значи: ти си се научилъ до сега само да взимашъ, а законътъ е, че трѣбва и да давашъ.

Сега, този въпросъ — какво трѣбва да направя, за да наслѣдя животъ вѣченъ — всѣки единъ отъ васъ трѣбва да си го зададе. Онѣзи пъкъ отъ васъ, които иматъ вѣчния животъ, трѣбва да си зададатъ въпроса: какво трѣбва да правя, за да запазя вѣчния животъ? Но, слѣдъ това има и трети въпросъ: какъ човѣкъ да използва този живогъ въ онзи Божественъ смисълъ, който е скритъ вътрѣ въ него, защото за това е дошълъ на земята. За да могатъ тия въпроси да се разрѣшатъ правилно, човѣкъ трѣбва да проучи своето съзнание. Вие може да попитате съврѣменнитѣ хора за едно тѣхно състояние, за едно тѣхно дѣйствиe, за едно тѣхно чувство, или за една тѣхна постѣпка, дали сж прави или криви, тѣ не могатъ да ги опрѣдѣлятъ. Нѣщата, обаче, вътрѣ въ нашето съзнание, сж точно опрѣдѣлени. Човѣкъ никога не може да направи една постѣпка, каквато и да е тя, и да не му се каже, дали тя е права, или не. Той въ себе си знае, дали стѣпката, която е извършилъ е права или крива. Онѣзи които наблюдаватъ отвънъ, може да иматъ криви понятия за насъ, но ние самитѣ никога не можемъ да имаме криво понятие. Опасността въ съврѣмения животъ е тамъ, че ние нѣкой пжть подцѣняваме своитѣ лоши постѣпки, а нѣкой пжть подцѣняваме своите добри постѣпки. Това сж двѣ опасно-